

сеніе отъ мъртвѣтъ; споредъ рѣчытъ на праведныхъ Сирахъ: И живи си хлѣвѣтъ при гробътъ на праведныхъ; благодѣліа прави предъ всакого който е живъ, надъ мъртвѣцътъ не взъбрани благодать.“

Св. Писаніе, ни повелѣва и налага да самолиме за живѣтъ, нъ и за мъртвѣтъ, при които и нѣе ще отидемъ съвременно, трѣба дагы считаме като членовѣ на Христіанското сдържество; прочее прилично е и дѣжкы сме да правиме и за тѣхъ моленіа; заради това казва Св. Іоаннъ Златоустъ въ третата Омиліа: Не е това напраздно узаконенно, отъ Апостолытъ, за дѣто ставатъ възпоминаніа за мъртвѣтъ въ причащеніата и въ страшнытъ тайны; и то за оныа които си скончаха животътъ въ вѣрата.“

Нѣе съ нашытъ моленіа и възпоминаніа за мъртвѣтъ, разпространяваме любовь междъ себѣ си, възвеждаме въ челоуѣческото сдържество, съзиданіе и благоговѣніе; правиме си вѣщителны знакове за оныа, които спавкватъ смъртъ. — Свѣчкытъ тыа, неможатъ да вздатъ противны на Св. Писаніе, нъ въ него са подразбмѣватъ и сдържаватъ.

Примѣчаніе.— Отъ рѣченнытъ до сега видимъ, какъ Църквата Христова, е споредъ ІХ членъ на вѣрата една, и съща наша Православна. Само съ тока е нарѣшена, защото са повила въ Христіанството съблѣзничество. Въ днешното време, освѣнкъ дрѣгы Сретіцы, съставляватъ са тры знамениты секты, а тій сж: Папската или Римската, Астеранската и Калвинската; дѣте последнытъ са наричатъ и Протестанскы.